

результатів. У той же час проводилися лекції, майстер-класи та концерти професійних музикантів. Цей конкурс мав позитивний вплив на громадян південного регіону Китаю і сприяв популяризації акордеонного виконавства по всій країні. За його прикладом у травні 2001 року Пекінське акордеонне товариство успішно провело інший конкурс такого ж характеру. Щоб розширити зони участі та масштаби конкурсу, назву було змінено на Національний конкурс акордеоністів «Кубок Пекіна».

Таким чином, організація і проведення в Китаї фестивалів та конкурсів акордеонної музики суттєво вплинули на підвищення професійного рівня китайських музикантів. На музичній арені країни поєдналися різні школи акордеонного виконавства, які своєю послідовною творчою діяльністю сприяли поглибленню національних мистецьких традицій і впровадженню класичних зразків європейського та світового народно-інструментального мистецтва. Фестивалі та конкурси акордеонної музики, які відбуваються в Китаї, є цікавою і ще недослідженою тематикою, що зумовлює потребу поглибленого вивчення заявленої проблематики.

Література:

1. 发自我的iPhone
2. 在 2022年10月25 日
3. 董毅涛

УДК 78.079(477):780.614.131

Дмитро НЕДУВ
(Київ, Україна)

ГІТАРНІ ФЕСТИВАЛІ УКРАЇНИ У РЕАЛІЯХ СЬОГОДЕННЯ

Гітара з її неймовірним звучанням об'єднує таланти всього світу незалежно від віку виконавця. З кожним роком все більше й більше з'являється прихильників, любителів і професіоналів цього надзвичайно чарівного інструмента. Тому в нашій країні гітарне мистецтво не стоїть на місці, щороку організуються та проводяться культурні, музичні заходи присвячені саме гіта-

рі з її різножанровою багатонаціональною специфікою. Вишукана атмосфера, живий звук, неповторне виконання, художня інтерпретація, обмін досвідом і можливість проявити себе на сцені – все це увібрали гітарні фестивалі нашої країни [2, 72].

Якщо заглянути в уривки історії подій у культурному просторі України останніх двадцяти років, то слід зазначити, що розвитку, організації і розповсюдженню гітарних фестивалів, конкурсів, майстер-класів в Україні сприяє Національна всеукраїнська музична спілка. НВМС постає творчим об'єднанням професійних діячів музичного, хорового, джазового та естрадного мистецтва, народно-інструментальної, смичкової, баянно-акордеонної, духової, гітарної, арфової, органної музики, музично-естетичного виховання та освіти. Саме завдяки їй було створено відповідні асоціації, що займаються розвитком мистецтва і зокрема – гітарного мистецтва в Україні. До такої, належить асоціація гітаристів «ГітАс», під головуванням заслуженого діяча мистецтв України, професора К. Чеченя. За ініціативою Спілки, в сучасну мистецьку практику запроваджено такі творчозначущі заходи, пов'язані безпосередньо з гітарним мистецтвом: Всеукраїнський конкурс гітарного мистецтва Валерія Петренка; Міжнародний фестиваль-конкурс гітарного мистецтва «ГітАс»; Міжнародна академія гітарного мистецтва; Всеукраїнський конкурс юних композиторів-виконавців «Жива музика»; Міжнародні конкурси виконавців на українських народних інструментах ім. Гната Хоткевича; Всеукраїнська творча лабораторія керівників оркестрів народних інструментів та ансамблів народної музики; Всеукраїнський конкурс виконавців на народних інструментах імені Династії Воеводіних; Міжнародний конкурс «Fortissimo»; Всеукраїнський фестиваль ансамблевої музики «RONDO»; Міжнародний фестиваль музичного мистецтва «Музика без меж»; Фестиваль-конкурс виконавців на народних інструментах «Золота струна» та ін. [4].

Щорічний фестиваль-конкурс «ГітАс» не залишає без уваги кожного бажаючого талановитого гітариста, надаючи можливість продемонструвати свою майстерність гри. Фестиваль спрямований на пошук нових талантів, популяризацію досягнень української виконавської школи та творів українських

композиторів, сприяє підвищенню рівня виконавської майстерності, тощо. До складу журі «ГітАс» входять видатні особистості світового рівня: Хорхе Кастанеда (Перу), Оскар Гузман (Іспанія), Філіпп Гіда (Франція) [4].

Водночас, фестивалі гітарної музики охоплюють кожную область нашої країни. Серед найвідоміших з них – щорічний Міжнародний фестиваль гітарної музики «Київ» (проводиться з 2004 року), організатором та ініціатором якого є видатний український гітарист, педагог, музично-громадський діяч, заслужений артист України Андрій Остапенко. У його рамках засновано авторський проект А. Остапенка – Міжнародний конкурс гітаристів в Україні, який відбувся в 2007, 2009, 2011 та 2013 роках [6].

Варто згадати Перший Всеукраїнський Фестиваль класичної гітари під назвою «Guitar Vik», який було реалізовано у 2017 році, а його ініціаторами стали юні артисти, студенти Львівського музичного коледжу ім. С. Людкевича, яких з часом підтримали їхні колеги з різних куточків України. Основна ідея фестивалю – залучення до музикування виконавців віком від 17 до 20 років. Серед молодих талантів, які долучились до фестивалю: Артем Поздняков (Луганськ), Денис Рибальченко (Северодонецьк), Ярослав Бреславський (Ужгород), Христина Мартинюк (Львів), Юрій Присяжний (Тернопіль), Юрій Строгуш (Львів), Віктор Целуйко (Львів), Азарій Чадай-Фесик (Умань). Особливим номером цього фестивалю є концерти та майстер-класи відомих гітаристів. Для прикладу, на III фестивалі класичної гітари фестивалю «Guitar Vik», найбільш очікуваним гостем програми був Михайло Вігула – композитор, гітарист-віртуоз, Володар ордену св. Георгія та учасник рекорду Гіннеса на найдовший гітарний концерт. На його концерті прозвучали як авторські твори так і твори відомих українських композиторів (Ю. Стасюка, А. Андрушка, А. Шевченка) [7].

З 2021 р. в Україні започатковується проведення Дня гітари в контексті проведення Всесвітнього дня гітари «World Guitar Day» під егідою ЮНЕСКО за підтримки Міжнародної художньої академії, міжнародних інституцій та посольств. Засновником цієї урочистої події в світі музики вважається Йоргос Фудуліс –

відомий грецький гітарист, професор, композитор, диригент. Фестиваль охоплює 112 країн та 670 міст. Святкування триває з 15 жовтня по 22 жовтня. На відкритті цього фестивалю приймали участь українські музиканти: ансамбль гітаристів «Браво», гітариста-виконавець Вікторія Лігашевська та її учні [3].

Отже, гітарне мистецтво в Україні як невід'ємна частина української культури підтримує, розвиває та об'єднує чимало талантів. Це наша вікова традиція, яка постійно надихає нас на подолання будь-яких труднощів. Тому, проведення фестивалів гітарного мистецтва в Україні має велике значення особливо в цей надскладний для нашої країни час. Участь на фестивалях для кожного небайдужого гітарного виконавця є способом самовираження власних думок, переживань. Кожна концертна програма, зустрічі з відомими виконавцями, майстер-класи та творчі вечори гітарної музики – уособлює великий мистецький потенціал нашої Української школи.

Література:

1. Берегова О. Інтегративні процеси в музичній культурі України ХХ-ХХІ століть: монографія. Київ, 2013.
2. Гриненко С. Майстер-класи та їх значення у становленні й розвитку гітарних шкіл Півдня України. *Сучасний культурний простір у мистецтвознавчому дискурсі: зб. матер. Міжнар. дистанц. наук.-практ. конф. (Київ, 14 листопада 2019)*. Київ: НАКККиМ, 2019. С. 72–75.
3. Добрович К. Всесвітній день гітари 2022.
Upl: <https://ratusha.lviv.ua/vsesvitnij-den-gitary-2022/>
4. Міжнародний фестиваль-конкурс гітарного мистецтва «ГітАс». Upl: https://muzunion.com/?page_id=95
5. Радзецький Ю. Фестивалі ювілеїв у Дніпрі (класична гітара). Upl: <file:///C:/Users/User/Downloads/269-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-393-1-10-20191219.pdf>
6. Таміліна І. Енциклопедична стаття «Остапенко Андрій Дмитрович». Upl: <https://esu.com.ua/article-77024>

7. Фішер Т. «Guitar Vik», або Перший Всеукраїнський Фестиваль класичної гітари у Львові. Урл: <https://photo-lviv.in.ua/guitar-vik-abo-pershyj-vseukrajinskyj-festyval-klasychnoji-hitary-u-lvovi-kalendar-podij/>

УДК 78.071.2:780.616.433

Ігор РЯБОВ
(Київ, Україна)

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РОБОТИ ПІАНІСТА НАД ЗВУКОВИДОБУВАННЯМ

Серед засобів виконавської виразності, якими користуються виконавці-піаністи, важливе місце посідає «виконавський звук» або особистий виконавський тембр звучання інструменту. Як засіб виразності звук впливає на всіх слухачів без винятку, тому звукова «привабливість» виконання допомагає розширити аудиторію прихильників артиста.

Ще у витоків фортепіанного виконавства можна помітити прагнення піаністів до імітації за допомогою роялю тембрів інших музичних інструментів. Так, Ф. Ліст, засновник сучасного піанізму, мав на меті конкурувати своїми сольними виступами з симфонічним оркестром. І, як зазначають сучасники, видатному музиканту це блискуче вдавалось. Ф. Ліст став першим піаністом, який почав «збирати» велетенські концертні зали виключно на програми з фортепіанних творів.

Треба згадати, що навіть Л. ван Бетховен, який був майстерним віртуозом-піаністом, в жодному зі своїх великих концертів (так званих академіях) не виконував сольних творів для фортепіано. Він обирав тільки твори для симфонічного оркестру або у його супроводі. Сольне ж фортепіано вважалось салонним інструментом. Так само у салонному середовищі будував свою виконавську кар'єру Ф. Шопен.

Але Ф. Ліст вирішив довести, що фортепіано може бути повноправним володарем не тільки вечірніх аристократичних салонів, а й великих театральних сцен. Проте цього ефекту композитор досягав за допомогою імітації звучання симфонічного оркестру, про